



Rói Patursson heldur tað vera umráðandi, at vit ikki altíð bara hava orðaskifti um viðurskifti, sum hava við okkara egna bók at gera. Harumframt heldur hann tað vera eitt áhugavert hugskot, um skipað hevði verið fyrri pallborðum, ið viðgjördu spurningar, ið hava við altjóða samfelagið at gera

doyva eina ringa samvitsku. Men hann leggur tó dent á, ikki at gloyma tey, sum í roynd og veru gera eitt ó-trúligt arbeiði.

Alheims tiggjund

Viðvíkjandi alheimshjálpinum, nevni heimsspekingurin ein enskan fakbróðir, ið hevur skrivað eina bók um nettupp hjálparhugtakið í síni heild. Hesin kemur við tí hugskoti, at eitt og hvørt menniskja í vestrheiminum átti at lati 10% av inntøkuni til hjálp og menning í teimum fátøku londunum.

– Her kann nevast, at í Føroyum eru vit ikki fremst, tá peningastuðul til fátøku lond umráður, heldur Rói Patursson, og sigur seg ivast í, um fólk høvdu gingið við til hetta, her á landi. Hann heldur, at tað hevði verið heldur utopið at komi við einum slíkum uppskotið í einum lítlum landi sum Føroyum, Íslandi ella Noreg, men at hugskotið kanska fer at veksa fram spakuliga og mennast til eina altjóða rørslu.

Flóttafólkamóttøka krevur fyrireikingar

Heimsspekingurin heldur, at spurningurin um hjálp hevur uppiborið eina greiða viðgerð. – Nokur fólk í Føroyum siga, at vit skulu als ikki hjálpa, sigur hann. – Undanfórslurnar kunnu vera so mangar; t.d., at tey eru muslimar ella okkurt so vorðið. So eru tað onnur, sum siga, jú, vit eiga at hjálpa. Latum okkum taka nokur hundrad fólk hendan vegin...

– Men sigur Rói: – Vit eiga at vera púra greið yvir, hvat hjálpin hevur við sær. Hetta snýr seg ikki um, bara at vera fittur. Verður henda proessen sett igongd, kann hon taka úr einum mánaða uppí kanska 10 ár. Hetta eiga fólk at gera sær greitt, tí hetta setur ómetaliga stór krøv til okkara, sigur Rói Patursson, og skotir uppí, at hann heldur tað vera ómetaliga ómakaleyst at senda 200.000 krónur til hjálpar-

arbeiði, tí tá pengarnir eru farnir, er hjálpin avgreidd. – Hitt, at fáa fólk henda vegin, krevur hinvegin eina ómetaliga vælskipaða tilrættislegging og eitt stórt arbeiði hartil, heldur hann.

– Neyðugt er at granska mong ár framyvir í hesum spurningi, sigur Rói, og heldur harumframt, at ein kundi sett spurnartekin við stuðuna hjá føroysku politikarunum, um hvussu álvarsliga meint tað er, tá sagt verður, at vit eiga at taka móti flóttafólki.

– Eg eri samdur í, at vit sjálvandi eiga at taka á okkum skyldir, sum onnur lond. Men eg sigi ikki, at tað er lætt...

– Vit eiga ikki at taka í móti fólk í dekorativum orsökum; bara tí tað skal siggja flott út. Tað er mann-alagur tað snýr seg um, slær Rói fast, og leggur dent á, at vit eiga at spyrja, hvat gagnar hesum menniskjum.

– Kanska nakrar barnafamiljur, ið hava tørv á læknahjálpi, heilivági og reinum vatni, ella kanska bara friði, kundu komi til okkara eina tíð, sigur Rói Patursson.

Jugoslavía ikki sum Vjetnam

Tá Rói Patursson verður spurður, um tað er munurin á monnum og mentanum, ið skapar kreppur og ósemjur, ið elva til kríggj, er heimsspekingurin avgjörður í svari sínum. – Tað er ikki kríggj sum-staðni, tí tey fólkini eru so ónd, ella friður her, tí vit eru betur enn tey, slær hann fast. Hinvegin heldur heimsspekingurin, at tað eru um-støðurnar, ið elva til slíkt, og leggur afturat, at vit øll oiða kenna persónar her á landi, ið høvdu klára seg ógíluga væl í ein tilikari krigsstøðu...

– Tað sum eg eri bangin fyri, og eg ferð eftir ferð havi spurt meg sjálvan er, um eg sjálvur eri vorðin ein av teimum, sum góðtekur yvirvald, sigur Rói, og hvørur eini 30 ár aftur í

tíðina.

– Tað er so stutt síðan, eg var ungur og mótmælti Vjetnamkrígunum. Er hetta sama stóða...? – Mitt svar er, at tað er tað ikki...

– Rói Patursson sigur, at hansara ættarlið av mótmælurum eyðmerkti seg sjálvt, sum umbodsfólk hjá eini frælsishugsan. – Vit sá Vjetnaserar berast fyrri eini frælsiselskandi sosialismu. Tað somu kensluna ber ikki til at hava fyrri Milosević, heldur hann. – Maðurin Milosević er einræðisharri; hann hevur eina totalitera hugsjón, sum er rasistisk og etnisk bundin. Har er onki, ið til ber at elska, sigur Rói.

– Nú eru tað USA og onnur rík lond, ið standa á odda í stríðnum móti honum. Rói kennir seg noyddan at viðganga, at tað sum fer fram í bardaganum móti Milosević er neyðugt, men ónt. Spurdur, um henda hugsan ikki bendir á, at vit eru vorðin amerikaniseraði og materialistisk, jattar hann, men spyr síðani, um hann so skal fara og hava samkenslu fyrri etnisku útreinsanini hjá Slobotanu Milosević, tí amerikanarir eru so forbannað ríkir, og vit eru so frabannað spilt...? Tað ber ikki til, hóast tað tykist skeiðt, at hesi ríku lond bumba hitt litla fátæka Jugoslavía, sigur Rói. – Eg haldi, at høvdu NATO-londini ikki gjørt hetta, so var stuðan vorðin verri; so høvdu kanska 2 milliónir fólk verið vekk av verðini, gitar Rói.

Landamærkini gerast lægri

– Hann sigur seg eisini vera noyddan at geva Clinton rett, tá hann sigur, at kanska átti eitt tilfellið álop at verið fram móti Tysklandi í 1938-39, so Hitler varð steðgaður í góðari tíð. Hendan samanbering kann kanska nýtast sum argument.

– Tú sleppur ikki heilt undan hesi samanbering. Men faktorarir í hesum trupulleikanum eru mangir... Í hesum sambandi

nevni Rói Patursson tað velduga hernaðaríðnaðarlaga kompleksíð, eins og hin nýggja heimsordanin, ið skal finna seg sjálvan og sína røttu legu.

– Hvørji slog av vápnum skulu nýtast framyvir, skal kanska eisini roynast, sigur Rói, og undrast yvir, at hetta ikki bara eru kensluleysir tankar, men tað er soleiðis tað í roynd og veru gongur fyrri seg. Viðvíkjandi veldinum eystanfyri, sigur hann, at amerikanarar kanska eisini vilja royna yvir fyrri Russlandi, hvussu langt ein kann fara. – Russland er júst nú eitt ógíluga stórt null, við reðuligum fátækradømi og einari púra óvissari framtíð, heldur Rói.

– Tað sum er positivt í øllum hesum er, at eitt framveksandi meðvit um, at mannarættindi og lóg og rettir eiga at vera hildin, er komið til sjóndar, sigur heimsspekingurin. Hann heldur, at vit hóast alt hava

fingið eitt slag av altjóða virðum, sum ikki steðga við suveren landamørk. – Tað er ikki longur líka lætt at krógva seg aftan fyrri eitt tjóðskaparligt fullveldi...

Eftirlýsir óðrvisi orðaskifti

– Materialisman, er hon ikki deilig, kortini. Fólk hava øll hesi tingini, og kunnu koyra í flottum bílum og eta seg spikafeit. So timir man ikki at fáast við allan henda átrínaðin og etniska tilvit.

– Jú, men er talan um materialismu, spyr Rói Patursson afturmóti. – Ein kundi sagt, at fólk sum hava tað gott, hava ikki slíkt fyrri neyðini. Menniskjan hevur tað best, tá hon hevur tað gott. Tí er eitt gott og ríkt lív, ein mannarættur, staðfestir hann. – Eitt annað er hin blindi materialisman við stuðlum, ið siga; skit við um vit dálka jörðina, bara eg fái mín bil og mitt brennivín. Ella hin ekspansiva stats-

materialiman, imperialism-an, sigur hann.

– Rói Patursson heldur tað vera umráðandi, at vit ikki altíð bara hava orðaskifti um viðurskifti, sum hava við okkara egna bók at gera. Harumframt heldur hann tað vera eitt áhugavert hugskot, um skipað hevði verið fyrri pallborðum, ið viðgjördu spurningar, ið hava við altjóða samfelagið at gera.

– Í hesum høpi kundi verið spurt, hvørji vit eru sum menniskju, ið tora at halda, at tað er rætt at bumba, tá eisini ósek fólk doyggja. Tað er ein stór avgerð, sigur hann, og leggur áðrar áhugaverdar spurningar fram, t.d. um grundirnar til slíkar meiningar eru kalkulerandi; at vit siga tað vera betur at 60 ósek fólk doyggja, enn at 200.000 verða myrd.

– Kanska er lættasta loysnin at vera fullkomin pasifistur, ferdugt...

Skrivari

Eimskip sóknast eftir dugnaligum skrivara til skrivstovu okkara at arbeiða fulla tíð.

Starvið umfatar:

- At vera skrivari fyrri leiðsluna
- Rættlestur og umseting
- Ad-hoc uppgávur frá leiðsluni
- Innkrevjing frá skuldarum

Førleikakrøv:

- Korrespondent í enskum ella líknandi royndir
- Sera góðan kunnleika til føroyskt mál
- Duga at orða seg í skrift
- Teldukunnleika, serliga Word og Excel
- Virkisfýsni og evni at arbeiða sjálvstøugt
- Evni at leggja til rættis
- Góð samskiptisevni

Vit sóknast eftir einum persóni, ið er arbeiðssamur og til reiðar at taka uppgávur á seg. Arbeiðið hevur við sær góðar framtíðarmøguleikar.

Umsóknin skal sendast til Eyðstein Jensen, P/F Eimskip í Føroyum, Boks 100, FO-110 Tórshavn í seinasta lagi 7. mai 1999.

Umsóknirnar verða svaraðar og viðgjørðar í trúnaði.

Eimskip virkar í altjóða umhvørvi og rekur nú 24 virki í 12 londum. Hjá Eimskip og dótturfelegum tess, bæði innan- og uttanlands, starvast uml. 1200 fólk. Stórar dentur er lagdur á undirvising og eftirútbúgving av starvsfólkunum. Eimskip leggur dent á dygd og syrgir fyrri at øll starvsfólk eru væl útbúgvín til sitt starvsøki.

EIMSKIP

Eystara Bryggja
Tel 31 97 97 • Fax 31 97 55